

„Фрамъ“, прѣзъ августъ 1910 година потеглилъ отъ брѣгвоятъ на Норвегия и рѣшилъ да иде да открие южния полюсъ, което споредъ неговото мнѣние е по-лесна работа, отколкото да се ходи къмъ сѣверния. Той теглилъ право покрай връхчеца на южна Америка (носъ Горнъ) и навлѣзълъ въ единъ заливъ, нареченъ К и т о в ъ з а л и в ъ. Забѣлѣжено е, че тука много китове се набиратъ и прѣзъ известно врѣме на годината този заливъ заприличва на нѣкое европейско пристанище, по което вмѣсто платна или дима на корабитъ, се виждатъ многобройнитъ шадравани, що издишатъ китоветъ, които се плакнатъ въ залива като параходчета.

Въ този заливъ нашитъ пжтници стигнали къмъ януари, а той тамъ е лѣтенъ мѣсецъ. Вие знаете, че южния полюсъ е по всичко противенъ на сѣверния и на нашитъ мѣста, които падатъ въ сѣверната ширина. Когато у насъ е зима, тамъ е лѣто, а когато ние имаме пролѣтъ, тамъ започва есень.

Отъ Китова заливъ се започва антарктическата суша, по която вече трѣбва да се пжтува пѣшкомъ. Тука пжтницитъ избили много моржове и си приготвили масло и месо, потрѣбни тѣмъ прѣзъ зимата, която настѣпва прѣзъ мартъ. Смѣтали тука въ леда да прѣкаратъ страшнитъ студове. Но да не замрѣзне кораба и да не му се поврѣдятъ машинитъ, Амундсенъ заповѣдалъ да го закаратъ, доклѣ мине зимата, въ най-близкия американски градъ Буеносъ-Айресъ (столица на Аржентина въ южна Америка). Самъ той съ 5 души останалъ на брѣга на китова заливъ. Корабътъ трѣбвало да прѣзимува въ Буеносъ-Айресъ, а на пролѣтъ, прѣзъ октомври, да се върне на сѣщото мѣсто и да чака въ китова заливъ.